

Ik voel hoe jij je voelt hoor!

Een poosje geleden kwam er een vriendin van mama op bezoek. Ik vond het niet leuk dat ze er was want ze deed heel vrolijk maar ik voelde dat ze dat niet was.

Ik merk het altijd

Als mensen binnenkomen kijk ik altijd heel goed naar ze. Soms zijn mensen verdrietig of boos en willen ze dat niet laten merken, maar ik merk het altijd. Ik vraag dan met de spraakcomputer of ze verdrietig zijn want dat wil ik dan weten.

Ik snap het dan niet goed meer

Als ze dan zeggen dat ze niet verdrietig zijn ga ik heel lang naar ze kijken. Ik zie dat ze wél verdrietig zijn, maar ze willen het niet tegen mij zeggen. Soms zeggen ze het wel en dan ontspan ik een beetje. Ik word er altijd heel gespannen van als mensen boos of verdrietig zijn en zeggen dat alles goed is. Ik snap het dan niet goed meer.

Dat is fijn

Toen de vriendin van mama nog een keertje langskwam vond ik het heel leuk om haar te zien en zag ik dat ze niet verdrietig was. Dan kan ik ook veel meer lachen en dat is fijn.

Vriendin van moeder: *Een poos geleden ging ik eten bij Yrsa en haar moeder. In die periode zat ik niet goed in mijn vel. Ik had dat alleen zelf niet in de gaten. Toen ik op bezoek kwam was Yrsa niet blij om me te zien. Ze bleef staren naar me en zat heel gespannen in haar stoel. Ook was ze onrustig. Het leek wel of ze doorhad dat ik toen deed alsof ik vrolijk was terwijl ik dat niet was. Ik zag aan de blik in haar ogen een soort verbazing en de vraag: wat is er? Ze trekt dan haar mond naar beneden in een pruillip. Ik voelde me daar ongemakkelijk bij en ik ging erg mijn best doen om het haar naar haar zin te maken en gezellig te doen. Toen leek de onrust bij Yrsa alleen maar erger te worden.*

Laatst was ik er weer en Yrsa was blij dat ik er was. Ik moet zeggen dat ik nu ook beter in mijn

vel zit. Yrsa bekeek me heel goed en zag dat het allemaal oké was. Ik zag dat haar ogen twinkelden, ze was ontspannen en lachte veel meer. Ook was er veel meer contact en was ze veel actiever.

Heel bijzonder om te merken dat Yrsa op deze manier stemmingen lijkt aan te voelen en erop reageert. Ik weet van haar moeder dat ze dit vaker heeft. Ik ervaar de reactie van Yrsa als een soort spiegel.

Om over na te denken: Is het beter om je gevoelens voor je kind niet te verbergen, maar gewoon te laten zien? Waarom eigenlijk?

BLOG: DE WERELD VOLGENS YRSA

In deze blog maken we kennis met Yrsa. Yrsa is 19 jaar en heeft ernstige meervoudige beperkingen. We nemen je mee in haar wereld door verhalen vanuit haar perspectief te vertellen.

Het gaat om alledaagse situaties thuis of op haar werk bij ZomerPlus. De rode draad in de verhalen is adolescentie: alle veranderingen die Yrsa doormaakt op weg van puber naar jonge vrouw.

Nieuwsgierig hoe deze blog tot stand is gekomen? Check:

www.ikgaemb.nl/blog-de-wereld-volgens-yrsa/

De blogs worden geschreven door Lucienne Vossen.

www.lvwandelcoach.nl